

ID#576

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Nemeño - Ponteceso, 1980-03

Informante: "Cousillas" (87) e Francisco (73)

Compiladora: Dorothe Schubarth

Transcripción: Dorothe Schubarth e Antón Santamarina

Edición da presente ficha: Isabel Vigo

Francisco:

Tendes unha ghran pelea
tela terraña ben anos
sin lle botar polvo de area.

Como lle dixo? Contestoulle e mais contestoulle ben:

Poila que te quix' a ti
taba ben adorecida,
sembra-lo seu lughariño
con semejante semilla.

Houbo un roubo. E chamábanlle Leonarda. E botaronlle a culpa e díxo
ela:

E pois quen cho dix' a ti
x' o teño eu no pensamento
que cando eu cheghei á porta
xa ti berrabas ben dentro.

"Cousillas":

Ahora que tamos no Antroido
darredor do Carnaval
dime que tal porquiño mataches
na túa casa, Vidal.

E o porquiño que matei
parecía un varredoiro
que se fora coma ti
enchíame o salghadoiro.

Francisco:

Caldo seu pai lle deras
sempre lle digho eu agora
voiu ó caldo da señora
a ver se me da a broa.

Velliños, velliños, vellos
os vellos valedes moito.

Como era, carallo. Non me acorda máis a cousa.

ID#576

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

[Manuela de Cambón]
non camiña por casar,
veñ' á varrela borralla
de querquenas a esfolare.

Manuela de Cambón
díxome un día ó sol:
“Mais pronto quedo solteira
ca casi co arricol”.

Este era un que se chamaba Vidal.

Vaite dahí Camuzas
xa volverás outra ves
adorecido ca fame
pós fighos de Caramés.

Era unha figheira que tiña fighos. Risas.

“Cousillas”:

Esto non interesa coma as cántighas, claro. Canto estaban tocando o
pandeiro decían:

Ahora que ven a noite
ven a miña alegría
pra velos meus amores
que nos vin en todo o día.

Francisco:

Tratando do casamento
agora vou falar de min
non che dou palabra certa
mentras que esteñas aquí.

Eso foi nunha regheifa.

Tendes unha ghran pelea
tela terriña ben anos
sin botar polvo de area.

E díxolle o cadete, no díxolle o Chorín:

Poila que te quix' a to
taba ben adorecida,
sembra-lo seu lughariñp
con semeiante semilla.

ID#576

Eu sabía unha chea dela desas. Hoxe tendes que perdonar.

“Cousillas”:

Ese cadete era un cantador de regheifas do lughar de Tella.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades